

איכה?

ע"פ שיעור של ר' אלחנן סמט

אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות ה' אלהים ארץ ושמים: וכלו שיח השדה טרם יהיה בארץ וכל-עשב השדה טרם יצמח כי לא המטיר ה' אלהים על-הארץ ואדם אין לעבד את-האדמה: ואד יעלה מן-הארץ והשקה את-כל-פני-האדמה: וייצר ה' אלהים את-האדם עפר מן-האדמה ויפח באפיו נשמת חיים והיה האדם לנפש חיה: וישע ה' אלהים גן-בעדן מקדס וישם שם את-האדם אשר יצר: ויצמח ה' אלהים מן-האדמה כל-עץ נחמד למראה וטוב למאכל ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע: ונהר יצא מעדן להשקות את-הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים: שם האחד פישון הוא הסבב את כל-ארץ החוילה אשר-שם הזהב: וזהב הארץ ההוא טוב שם הבדלח ואבן השזם: וישם-הנהר השני גיחון הוא הסבב את כל-ארץ כוש: וישם הנהר השלישי חדקל הוא ההלך קדמת אשור ונהר הרביעי הוא פרת: ויקח ה' אלהים את-האדם וינחהו בגן-עדן לעבדה ולשמרה: ויצו ה' אלהים על-האדם לאמור מכל עץ-הגן אכל תאכל: ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות: ויאמר ה' אלהים לא-טוב היות האדם לבדו אעשה-לו עזר כנגדו: ויצר ה' אלהים מן-האדמה כל-חית השדה ואת כל-עוף השמים ויבא אל-האדם לראות מה-יקרא-לו וכל אשר יקרא-לו האדם נפש חיה הוא שמו: ויקרא האדם שמות לכל-הבהמה ולעוף השמים ולכל חית השדה ולאדם לא-מצא עזר כנגדו: ויפל ה' אלהים תרדמה על-האדם וישן ויקח אחת מצלעותיו ויסגר בשר תחתנה: ויבן ה' אלהים את-היצלע אשר-לקח מן-האדם לאשה ויבאה אל-האדם: ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת: על-כן יעזב-איש את-אביו ואת-אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד: והיו שניהם ערומים האדם ואשתו ולא יתבששו: והנחש היה ערום מכל חית השדה אשר עשה ה' אלהים ויאמר אל-האשה אף כי-אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן: ותאמר האשה אל-הנחש מפרי עץ הגן נאכל: ומפרי העץ אשר בתוך-הגן אמר אלהים לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן-תמתו: ויאמר הנחש אל-האשה לא-מות תמתו: כי ידע אלהים כי ביום אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם והייתם כאלהים ידעי טוב ורע: ותרא האשה כי טוב העץ למאכל וכי תאוה-הוא לעינים ונחמד העץ להשפיל ותקח מפיו ותאכל ותתן גם-לאישה עמה ואכל: ותפקחנה עיני שניהם וידעו כי עירמם הם ויתפרו עלה תאנה ויעשו להם חגרות: וישמעו את-קול ה' אלהים מתהלך בגן לרוח היום ויתחבא האדם ואשתו מפני ה' אלהים בתוך עץ הגן: ויקרא ה' אלהים אל-האדם ויאמר לו איכה: ויאמר את-קלך שמעתי בגן ואירא כי-עירם אנכי ואחבא: ויאמר מי הגיד לך כי עירם אתה המן-העץ אשר צויתך לבלתי אכל-ממנו אכלת: ויאמר האדם האשה אשר נתתה עמדי היא נתנה-לי מן-העץ ואכל: ויאמר ה' אלהים לאשה מה-זאת עשית ותאמר האשה הנחש השיאני ואכל: ויאמר ה' אלהים אל-הנחש כי עשית זאת ארוך אתה מכל-הבהמה ומכל חית השדה על-גחנך תלך ועפר תאכל כל-ימי חייך: ואיבהו אשית פינג' ובין האשה ובין זרעך ובין זרעה הוא ישוּפך ראש ואתה תשוּפנו עקב: ואל-האשה אמר הרבה ארבה עצבונך והרנך בעצב תלדי בנים ואל-אישך תשוקתך והוא ימשל-בך: ולאדם אמר כי-שמעת לקול אשתך ותאכל מן-העץ אשר צויתך לאמור לא תאכל ממנו ארודה האדמה בעבורך בעצבון תאכלנה כל ימי חייך: וקוץ ודדר תצמיח לך ואכלת את-עשב השדה: בזעת אפריך תאכל לחם עד שובך אל-האדמה כי ממנה לקחת כי-עפר אתה ואל-עפר תשוב: ויקרא האדם שם אשתו חוה כי הוא היתה אם כל-חיי: ויעש ה' אלהים לאדם ולאשתו בתנות עור וילבשם:

ויאמרו ה' אלהים הן האדם היה באחד ממנו לדעת טוב ורע ועתה פן-ישלח ידו ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי לעלם: וישלחוהו ה' אלהים מגן-עדן לעבד את-האדמה אשר לקח משם: ויגרש את-האדם וישכן מקדס לגן-עדן את-הפרבים ואת להט החרב המתהפכת לשמור את-דרך עץ החיים:

4 These are the generations of the heaven and of the earth when they were created, in the day that the LORD God made earth and heaven. 5 No shrub of the field was yet in the earth, and no herb of the field had yet sprung up; for the LORD God had not caused it to rain upon the earth, and there was not a man to till the ground; 6 but there went up a mist from the earth, and watered the whole face of the ground. 7 Then the LORD God formed man of the dust of the ground, and breathed into his nostrils the breath of life; and man became a living soul. 8 And the LORD God planted a garden eastward, in Eden; and there He put the man whom He had formed. 9 And out of the ground made the LORD God to grow every tree that is pleasant to the sight, and good for food; the tree of life also in the midst of the garden, and the tree of the knowledge of good and evil. 10 And a river went out of Eden to water the garden; and from thence it was parted, and became four heads. 11 The name of the first is Pishon; that is it which compasseth the whole land of Havilah, where there is gold; 12 and the gold of that land is good; there is bdellium and the onyx stone. 13 And the name of the second river is Gihon; the same is it that compasseth the whole land of Cush. 14 And the name of the third river is Tigris; that is it which goeth toward the east of Asshur. And the fourth river is the Euphrates. 15 And the LORD God took the man, and put him into the garden of Eden to dress it and to keep it. 16 And the LORD God commanded the man, saying: 'Of every tree of the garden thou mayest freely eat; 17 but of the tree of the knowledge of good and evil, thou shalt not eat of it; for in the day that thou eatest thereof thou shalt surely die.' 18 And the LORD God said: 'It is not good that the man should be alone; I will make him a help meet for him.' 19 And out of the ground the LORD God formed every beast of the field, and every fowl of the air; and brought them unto the man to see what he would call them; and whatsoever the man would call every living creature, that was to be the name thereof. 20 And the man gave names to all cattle, and to the fowl of the air, and to every beast of the field; but for Adam there was not found a help meet for him. 21 And the LORD God caused a deep sleep to fall upon the man, and he slept; and He took one of his ribs, and closed up the place with flesh instead thereof. 22 And the rib, which the LORD God had taken from the man, made He a woman, and brought her unto the man. 23 And the man said: 'This is now bone of my bones, and flesh of my flesh; she shall be called Woman, because she was taken out of Man.' 24 Therefore shall a man leave his father and his mother, and shall cleave unto his wife, and they shall be one flesh. 25 And they were both naked, the man and his wife, and were not ashamed. 1 Now the serpent was more subtle than any beast of the field which the LORD God had made. And he said unto the woman: 'Yea, hath God said: Ye shall not eat of any tree of the garden?' 2 And the woman said unto the serpent: 'Of the fruit of the trees of the garden we may eat; 3 but of the fruit of the tree which is in the midst of the garden, God hath said: Ye shall not eat of it, neither shall ye touch it, lest ye die.' 4 And the serpent said unto the woman: 'Ye shall not surely die; 5 for God doth know that in the day ye eat thereof, then your eyes shall be opened, and ye shall be as God, knowing good and evil.' 6 And when the woman saw that the tree was good for food, and that it was a delight to the eyes, and that the tree was to be desired to make one wise, she took of the fruit thereof, and did eat; and she gave also unto her husband with her, and he did eat. 7 And the eyes of them both were opened, and they knew that they were naked; and they sewed fig-leaves together, and made themselves girdles. 8 And they heard the voice of the LORD God walking in the garden toward the cool of the day; and the man and his wife hid themselves from the presence of the LORD God amongst the trees of the garden. 9 And the LORD God called unto the man, and said unto him: 'Where art thou?' 10 And he said: 'I heard Thy voice in the garden, and I was afraid, because I was naked; and I hid myself.' 11 And He said: 'Who told thee that thou wast naked? Hast thou eaten of the tree, whereof I commanded thee that thou shouldest not eat?' 12 And the man said: 'The woman whom Thou gavest to be with me, she gave me of the tree, and I did eat.' 13 And the LORD God said unto the woman: 'What is this thou hast done?' And the woman said: 'The serpent beguiled me, and I did eat.' 14 And the LORD God said unto the serpent: 'Because thou hast done this, cursed art thou from among all cattle, and from among all beasts of the field; upon thy belly shalt thou go, and dust shalt thou eat all the days of thy life. 15 And I will put enmity between thee and the woman, and between thy seed and her seed; they shall bruise thy head, and thou shalt bruise their heel.' 16 Unto the woman He said: 'I will greatly multiply thy pain and thy travail; in pain thou shalt bring forth children; and thy desire shall be to thy husband, and he shall rule over thee.' 17 And unto Adam He said: 'Because thou hast hearkened unto the voice of thy wife, and hast eaten of the tree, of which I commanded thee, saying: Thou shalt not eat of it; cursed is the ground for thy sake; in toil shalt thou eat of it all the days of thy life. 18 Thorns also and thistles shall it bring forth to thee; and thou shalt eat the herb of the field. 19 In the sweat of thy face shalt thou eat bread, till thou return unto the ground; for out of it wast thou taken; for dust thou art, and unto dust shalt thou return.' 20 And the man called his wife's name Eve; because she was the mother of all living. 21 And the LORD God made for Adam and for his wife garments of skins, and clothed them. 22 And the LORD God said: 'Behold, the man is become as one of us, to know good and evil; and now, lest he put forth his hand, and take also of the tree of life, and eat, and live for ever.' 23 Therefore the LORD God sent him forth from the garden of Eden, to till the ground from whence he was taken. 24 So He drove out the man; and He placed at the east of the garden of Eden the cherubim, and the flaming sword which turned every way, to keep the way to the tree of life.